

ikke har frankeret tilstrækkeligt. Derfor findes der jo ogsaa en Sætning ganske lige foran, som altid har gjældt og nødvendigviis maa gjælde i Correspondancens Interesse, nemlig at, naar et Brev er utilstrækkeligt frankeret, bliver den manglende Porto opkrævet hos Modtageren; thi ellers vilde jo Folgen blive, at Adressaten slet ikke fik Brevet. Men Sagen dreier sig imidlertid her ganske vist om et noget forskjellig Tilfælde, nemlig det Tilfælde, at Postvæsenet har taget fejl; saaledes at altsaa Affenderen har gjort, hvad han kunde, idet han har bragt Brevet til Postvæsenet og erlagt den Porto, som er bleven ham afkrævet. Spørgsmaalet er da, hvorvidt der bør fordres Noget af Modtageren eller af Affenderen. Jeg maa være enig med det ærede Udvalg i, at for alle indenlandske Forsendelser har denne Sag ingen videre Betydning, og dersom det høie Thing altsaa skulde finde det rigtigt enten at lade denne Sætning gaae ud eller tilføie de Ord, som det ærede Udvalg har bragt i Forslag, skal jeg ikke derimod gjøre nogen Indsigelse. Men jeg vil dog med Hensyn til Udlandet gjøre opmærksom paa, at der gjælder den af Udvalget anførte Begrundelse ikke — hvad Udvalget ogsaa meget rigtigt har erkjendt — thi der kan der saa let ske Feil, endogsaa aldeles uden Skyld fra vedkommende Postembedsmands Side, saa at det bliver nødvendigt, at Modtageren eller Affenderen maa bære en saadan for lidet erlagt Porto. Naar der spørges mig, om ikke dette kan afgjøres administrativt i Genhold til § 28, maa jeg dertil svare, at jeg troer, at det kan afgjøres paa denne Maade; men jeg har fundet, at det var hensigtsmæssigere, at Publicum var kjendt med dette Punkt, og at det vilde være bedre kjendt dermed, naar det stod i selve Loven. Derfor vilde jeg foretrække, om Udvalgets Forslag maatte blive vedtaget; men skulde Thinget helst ville have hele Bestemmelsen ud af Loven, kan Sagen ogsaa ordnes paa anden Maade, og jeg skal ikke besvære mig derover. Jeg maa altsaa sige, at det ikke er mig af overordentlig Vigtighed, om man foretrækker Udvalgets Forslag Nr. 13 eller det 9de kongevalgte Medlems (Sischers) Forslag.

Jeg gaaer nu til § 14 og de Forslag, som dertil ere stillede, navnlig dem under Nr. 15, 16 og 17. Her er nu et af det ærede Udvalg stillet Forslag, som den ærede Ordfører dog, hvis jeg har forstaaet ham ret, ikke vil inhævere, dersom jeg skulde have noget Særdeles derimod. Det er Forslaget om, at Convoluter skulde leveres Correspondenterne gratis. Sa det Forslag kan jeg ikke nægte, at jeg finder meget betænkeligt. Det vilde medføre en temmelig betydelig Udgift for Postvæsenet, og jeg har ikke det mindste Haab om, at denne Udgift vilde blive dækket ved nogen tilsvarende Indtægt. Jeg troer, at der vil blive skrevet accurat lige mange Breve, hvad enten man giver Convoluter med eller ikke. Jeg har ingen Tillid til en Advidelse af Correspondancen af denne Grund. Maa skee kunne nogle Medlemmer have en modsat Anskuelse; men jeg troer, at det er en saadan Skjønssag, som der er aldeles ingen Erfaring kan have om nogetstedsfra, at det vilde være voveligt for os at indlade os paa en saadan Udgift, som der aldeles ikke høves noget Krav paa. Jeg maa derfor fragaade at vedtage dette Forslag. Vi komme dernæst til det andet Forslag, det om Brevkort. Med Hensyn hertil har jeg, som ærede Medlemmer ville see, stillet et Forslag, hvoraf Folgen vilde blive, at Brevkort vilde blive solgte til samme Pris som Frimærker. Det er nemlig min Tanke, at dette skulde skee; men jeg ønsker dog, at Thinget skal være fuldkommen oplyst om, at det dog er en Sag, der har en finantiel Betydning, som ikke er saa ganske ringe, som det forekommer mig, at den har stillet sig for flere af de Herrer. Paa den anden Side er det en Sag, som jeg alligevel troer, at man bør gaae ind paa, fordi jeg deels selv kan indsee, deels af Erfaring fra andre Steder veed, at der er Grund til at antage, at den Letthed, som er forbunden med Benyttelsen af Brevkort, virkelig kan forøge Antallet af Correspondenter ikke saa ganske ringe, saaledes at der ialfald er nogen Udigt til, at man gjenem en forøget Correspondance kan faae deels materielt, deels, om jeg saa tør sige, immaterielt — jeg mener med Hensyn til Udbyltingen af det aandelige Samfund — et fyldest-